

РЕШЕНИЕ

№ 3764

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3095** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, предявена чрез юрисконсулт, против Решение от 20.09.2022 г., постановено по НАХД № 14535/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 00129/17.09.2020 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което за нарушение на чл. 38, ал.1, т.1, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ и на основание чл. 173, ал.1 и чл. 177, ал.1 от същия закон на Д. В. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500 лева.

С касационната жалба се иска отмяната на оспорения акт като неправилен - постановен в нарушение на материалния закон, отменително основание по смисъла на

чл. 348, ал.1, т.1 от НПК. В жалбата се развиват подробни съображения, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП отговарят на изискванията на закона и съдържат всички изискуеми реквизити, както и че при съставянето им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Правят се оплаквания от изводите в оспорения съдебен акт и се претендира неправилност на преценката на съда, че са допуснати нарушения на изискванията по чл. 42, т. 3 и чл. чл.57, ал.1 т.5 ЗАНН. Изложени са доводи, че при неизпълнение на задълженията по ЗПКОНПИ чл. 28 от ЗАНН е неприложим, защото характера на засегнатите отношения изключва приложението на маловажен случай.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. И. С., поддържа жалбата.

Ответникът Д. В. П., чрез упълномощен адвокат, оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК. Представя писмена защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София - град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва:

На 02.03.2020 година – главен специалист в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ извършил проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници Декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ да подават декларации за имущество и интереси по чл. 37, ал. 1, т. 1 – 6, т. 9, т. 12 – 14, вр. чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от встъпването в длъжност. При проверката е установено, че към 02.03.2020г. Д. П., заемаща длъжност „Общински съветник“ в Общински съвет при [община], не е подала пред КПКОНПИ декларация за имущество и интереси в законоустановения срок - от 01.12.2019 г. до 02.01.2020 г., включително.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН № ПР-111 от 20.03.2020 г. за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ, в отсъствие на нарушителя при свидетели, тъй като след изрична покана да се яви за съставянето му (връчена на П. лично на 10.03.2020 година). Актът е подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което на 28.08.2020 г. е връчен лично на Д. В. П., която го е подписала без възражения. Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното Наказателно постановление.

За да отмени НП, въззивният съд е обсъдил подробно доказателствата по делото и е анализирал приложимите правни норми. Приел е, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като в АУАН липсвало посочване на конкретна дата на нарушението, а само срокът, в който според актосъставителя е следвало да бъде изпълнено задължението за подаване на процесната декларация. На следващо място, въззивният съд е приел, че описанието на нарушението в АУАН и НП е вътрешно противоречиво, тъй като и в двата акта било посочено, че задължението за деклариране било възникнало в едномесечен срок от встъпването на П. на висша длъжност, но впоследствие въз основа на текстове от ПЗР на ЗПКОНПИ било въведено твърдение, че задължението за деклариране възниквало на 01.12.2019г., а в цифровата квалификация на нарушението не било посочено нарушение на пар.68 от ПЗР на ЗПКОНПИ и пар.4, ал.1 от ПЗР на същия закон. Посоченото рефлектирало върху правото на наказаното лице да разбере обвинението, така и на съда да извърши проверка по спазването на сроковете по чл.34 ЗАНН и по правилното приложение на закона.

Тези изводи на първостепенния съд се споделят от настоящата касационна инстанция. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ задължават лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт, да подадат декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност, а разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията. По силата на чл. 6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ общинските съветници са задължени да подадат декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ.

Видно от АУАН и НП, органът е посочил като нарушена разпоредбата на чл.38, ал.1, т.1 във връзка с чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ - задължението да подаде декларация в едномесечен срок от встъпването. П. е встъпила в длъжност като общински съветник на 28.10.2019 г. Следователно, посоченото задължение е възникнало от встъпването на 28.10.2019г. и срокът е до 28.11.2019г. В тази връзка правилни са мотивите на СРС, че в настоящия случай в противоречие със задължението за деклариране по посочената като нарушена разпоредба, органът е обосновал различен начален момент и срок, в който според него е следвало да се изпълни задължението за деклариране - с предвиденото по § 68 от ПЗР на ЗПКОНПИ, вр. § 4, ал. 1 от същия закон, без същевременно да посочи, че някоя от двете разпоредби е нарушена.

Във връзка с последното, следва да се обърне внимание, че с § 4, ал. 1 ЗПКОНПИ законодателят е въвел срок за деклариране, но не от встъпването в длъжност на лицето, а от различен начален момент - датата на одобряване на образец на декларация по чл.35, ал.1 от този закон от Комисията. В НП няма данни за нов образец на декларация, одобрен от 01.12.2019г., относим към общинските съветници. Според § 68 (в сила от 23.01.2018 г.) параграф 4, ал. 1 относно общинските съветници и § 19, т. 2 влизат в сила от 1 декември 2019г., т.е. задължението за подаване на встъпителни декларации за общинските съветници възниква от тази дата. Правилно СРС е приел, че приложимостта на § 4, ал.1 ЗПКОНПИ за общинските съветници, считано от 01.12.2019г., не е равностойно на изменение на съдържанието на разпоредбата, относно началният момент, от който възниква задължението за деклариране. Началният момент, от който започва да тече едномесечният срок е встъпването, тъй като той е единственият безспорен момент, който е известен и на лицето. В случай, че волята на законодателя е била друга, изрично е щял да предвиди, че за общинските съветници, за които за пръв път възниква задължение за подаване на декларация по този закон, задължението следва да бъде изпълнено в едномесечен срок, считано от 01.12.2019г. Установено по делото е, че Д. П. е била избрана за общински съветник в ОС Малко Търново още на 26.10.2015г., след което на 28.10.2019г. е била преизбрана. Не е изследван в НП обаче въпросът, дали изобщо за нея е възникнало задължение за подаване на нова декларация, относимо към §68, ал.1 и §4, ал.1, които касаят възникващи задължения за деклариране при влизането в сила

на закона през 2018г. и то при неодобвени образци на декларации.

Допуснато е съществено нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН при издаването на НП и на чл.42, т.3 ЗАНН по отношение на АУАН, които нарушения са съществени, тъй като не е изяснена нито фактическата обстановка, нито приложимата разпоредба, която определя началния момент, от който започва да тече срока за подаване на декларация от общинския съветник Д. П.. Оспорваното решение на СРС е постановено при правилно приложение на закона, не се установява твърдяното касационното основание по чл.348 НПК за отмяната му, поради което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и по аргумент от чл. 63д, ал. 1 ЗАНН вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК, а именно 600 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.09.2022 г., постановено по НАХД № 14535/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество да заплати на Д. В. П., ЕГН [ЕГН], сумата от 600 (шестстотин) лева - разноски за адвокатски хонорар.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.